

ปาฐกถาพิเศษ
“นิมิตไทยพันภัยเศรษฐกิจ”

โดย

ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

ในการประชุมใหญ่สมาคมนิมิตไทย

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ เวลา ๑๒.๐๐ น. ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพฯ

ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่นายกสมาคมนิมิตไทย คือ คุณฐาปนา บุณนาค ได้กรุณาให้เกียรติเชิญมาร่วมงานในวันนี้ ผมตอบรับเชิญด้วยความเต็มใจ เพราะเป็นเรื่องที่น่ายินดีที่คนไทยมีความห่วงใยในบ้านเมือง ในขณะที่บ้านเมืองมีปัญหา เราก็ต่างแสดงออกซึ่งน้ำใจช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน การจัดงานครั้งนี้นอกจากเพื่อส่งเสริมความสำนึกนิมิตไทยในหมู่คนไทยด้วยกันแล้ว สมาคมนิมิตไทยยังจะนำรายได้ขึ้นทูลเกล้าฯ ทูลกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย เนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ครบ ๖ รอบ ด้วย เป็นการแสดงถึงความจงรักภักดีและความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่นำขึ้นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง

คุณฐาปนา ได้เชิญให้ผมทำ ๒ อย่างในขณะเดียวกันคือกล่าวเปิดงานแล้วก็แสดงปาฐกถา ทั้ง ๒ อย่างนี้ชื่อหัวข้อเดียวกันคือ “นิมิตไทย พันภัยเศรษฐกิจ” เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตทำพร้อมกันไปทั้ง ๒ เรื่องในคราวเดียวกันคือทั้งปาฐกถาแล้วก็เปิดงานไปด้วย

ผมขอแสดงความยินดีต่อคุณฐาปนา และ กรรมการของสมาคมนิมิตไทยที่ได้ฟื้นฟูและดำเนินกิจการในการปลูกฝังอุดมการณ์นิมิตไทยอีกครั้งหนึ่งในวันนี้ หลังจากที่สมาคมได้สลายไป ๓๔ ปี เป็นที่น่าปลื้มปิติยินดีที่คุณฐาปนาได้ฟื้นฟูจากสลายขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และฟื้นฟูจากสลายขึ้นมาในเวลาที่เราต้องการพอดี ที่จริงเรื่องของความนิมิตไทย ถ้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ โดพอที่จะรู้ความได้ในระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๐ ท่านเหล่านั้น

จะต้องรู้จัก คุณหลวงวิจิตรวาทการ รู้จักจอมพล ป. พิบูลสงคราม และท่านอื่น ๆ บางท่านที่ได้เริ่มปลูกฝังความนิยมไทยขึ้นในประเทศของเรา ในระยะเวลาที่ผมเอ่ยถึง คือประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๐ พวกเรารื้อฟื้นเรื่องความนิยมไทยกันมากที่สุด ทุกคนพูดถึงความรักชาติไทย พูดถึงรำวง พูดถึงการทำสวนครัวปลูกผัก พูดถึงการรับประทานกล้วยเดี่ยว สิ่งเหล่านั้นคือที่มาของความนิยมไทยในสมัยของพวกเราไม่หมายถึงสมัยพอขุนรามคำแหง หรือสมัยก่อน ๆ นี้

ก่อนที่จะพูดถึงเรื่องนิยมไทยช่วยฟื้นภัยเศรษฐกิจ ผมขอ นิยามคำว่า นิยม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเล่มใหม่ที่สุดที่เราใช้อยู่เดี๋ยวนี้นิยามคำว่า นิยม ไว้ดังนี้ นิยมคือ ชมชอบ ยอมรับนับถือ ชื่นชมยินดี ผมขอเน้นคำว่า ยอมรับนับถือ ขอให้จำว่า นิยมนั้นคือความยอมรับนับถือ เพื่อเราจะรู้ว่า เมื่อเรานิยมไทยแล้วเราควรจะทำอะไรบ้าง ที่จริงความนิยมไทยครอบคลุมกว้างขวางทั้งในนามธรรมและรูปธรรมกล่าวคือ ครอบคลุม ทั้งเรื่องสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ศิลปวัฒนธรรม ภาษา รวมทั้ง ภาษาถิ่น ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี ภูมิปัญญารวมทั้งภูมิปัญญาชาวบ้าน สิ่งเหล่านี้คือความเป็นไทยของเราทั้งสิ้น ฉะนั้นถ้าเรานิยมไทย เราก็ต้องยอมรับนับถือในสิ่งเหล่านี้ สมาคมนิยมไทยของคุณฐาปนา และพวกเราทั้งหลายที่เป็นคนไทยและมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะนิยมไทยจะต้องเข้าใจว่า นิยมไทยหมายความว่าอย่างไร ก็จะต้องเข้าใจชัดเจนว่า นิยม คืออะไร และไทย คืออะไร พวกเราจะได้ปฏิบัติได้ครบถ้วนและสมบูรณ์ ขอเรียน ณ ที่นี้ว่าความนิยมไทยไม่ใช่ลัทธิการเมือง ไม่ใช่เผด็จการ ความนิยมไทยในแง่ของพวกเราที่เป็นคนไทยทั้งประเทศ หรือแม้แต่คนไทยที่อยู่ต่างประเทศของเราต้องเข้าใจว่า ความนิยมไทยก็คือความสำนึกในความเป็นไทย

ความสำนึกในความเป็นคนไทยนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือคนไทยจะต้องเข้าใจเรื่องการตอบแทนบุญคุณต่อแผ่นดิน ความนิยมไทยหรือที่คุณฐาปนาได้พูดไว้เมื่อตอนต้นว่า พวกเราบางคนที่อยู่ ณ ที่นี้ อาจไม่รู้จักรัฐสมานนิยมไทยด้วยซ้ำไป น่าจะเป็นเรื่องจริง เพราะว่าความนิยมไทยเงียบหายไปพักใหญ่ ๓๔ ปี อย่างที่ผมได้เรียนแล้ว ทำไมถึงเงียบหายไป ก็เพราะว่าเราไม่สำนึกหรือเราไม่เห็นความสำคัญของความนิยมไทยเราไม่เข้าใจประโยชน์ รสนิยมของเราเปลี่ยนไป ความโก้ความหรูหรา การแต่งกายที่มีราคาแพงมี

เครื่องประดับหุรหมาจากต่างประเทศ กลายเป็นรสนิยมที่เข้ามาแทนที่ความนิยมไทย ฉะนั้นสมาคมของคุณฐาปนาถึงได้สลับไปถึง ๓๔ ปี เพราะเราลืมนื่องเหล่านี้กัน จึงเป็นที่ น่าเสียดายมากที่เราปล่อยให้เวลาล่วงเลยไป ทั้งสิ่งดี ๆ ที่บรรพบุรุษของเราได้สร้างสมกัน มา ได้ถ่ายทอดให้พวกเราไปเสียเกือบทั้งหมด แต่ก็นับว่าโชคดีมากที่มีวันนี้ มีพวกเราที่นั่ง อยู่ที่นี่ และพวกเราที่อาจจะฟังหรือได้อ่านที่พวกเราได้พูดกันในวันนี้ ในวันหลัง แล้วก็ สำนึกในความเป็นไทย ความสำนึกในความนิยมไทยจะได้กลับมาสู่พวกเราอีกครั้งหนึ่ง รสนิยมของพวกเราเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งเราปล่อยปละละเลยกันมาก เราไปเห็นว่าการใส่เสื้อ แต่งกายหุรหราคากลายหมิ่นบาทหรือเครื่องประดับที่ราคาแพงเป็นเครื่อง แสดงถึงฐานะ แสดงภูมิปัญญาของเรา ซึ่งผมคิดว่าไม่ใช่ ความสำนึกหวงแหนในความเป็น ไทยต่างหากที่เป็นสิ่งสำคัญ สำหรับพวกเรา ความภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย ได้ พระมหากษัตริย์องค์ปัจจุบัน ที่ประเสริฐสุดในโลกนี้ต่างหาก ที่เป็นสิ่งที่เราน่าจะภาคภูมิใจ แทนที่ได้ใส่เครื่องแต่งกายที่หุรห การที่เรานิยมต่างชาติ ผมคิดว่าเป็นความรู้สึกที่ผิดและ เป็นอันตราย เป็นอันตราย ไม่ใช่เฉพาะทำให้เราเสียเงินเสียทองมากมายไปซื้อสิ่งเหล่านั้น มา ทำให้เศรษฐกิจของเราลำบาก เราขาดดุลการค้าอันก็เป็นส่วนหนึ่ง

อย่างในปัจจุบันตั้งแต่ดอลลาร์เท่ากับ ๒๕ บาท เดียวนี้เท่ากับ ๔๐ บาท หรือเคย ถึง ๕๕ บาทมาแล้ว พวกเราก็เดือดร้อนกัน พวกเราส่วนใหญ่เดือดร้อนกัน มีเพียงบางคน บางท่านบางหมู่คณะ อาจไม่เดือดร้อนหรือเดือดร้อนน้อย ผมเห็นว่า การที่เรามีความ สำนึกผิดไม่นิยมไทย หรือนิยมไทยน้อย นอกจากเป็นอันตรายต่อเศรษฐกิจแล้วยังเป็น อันตรายต่อสังคมด้วย สังคมของเราก็เปลี่ยนแปลงไปหลายอย่าง เท่าที่เห็นได้ชัดเจนในสังคม ของเรา ประเพณีต่าง ๆ ของไทยก็ถูกละเลยไป นำเอาประเพณีของชาติที่เราถือว่าเขาเจริญ แล้วมาใช้เป็นประเพณีของเราแทน ปล่อยปละละเลยประเพณีขนบธรรมเนียมโบราณของ เราไปหมด อันนี้ก็เป็นอันตรายต่อสังคมของเราเหมือนกัน ถ้าเศรษฐกิจอ่อนแอสังคม อ่อนแอ ในที่สุด ชาติบ้านเมืองของเราก็อ่อนแอด้วย ถ้าจะพูดให้หุรหหาน้อยก็อาจจะพูด ได้ว่าถ้าเศรษฐกิจของเราอ่อนแอ สังคมของเราอ่อนแอ ความมั่นคงของชาติของเราก็พลอย อ่อนแอไปด้วย

ไม่ทราบว่ามันทั้งหลายเคยคิดถึงเรื่องอาหารการกินของประเทศของเราบ้างหรือไม่
ขอเริ่มอย่างนี้ก็แล้วกันว่า พวกเราที่เป็นชาวตะวันออก แล้วพวกที่เราเรียกเขาว่าเป็น
ชาวตะวันตกที่เขากินขนมปัง กินซุบ กินอาหารที่เราเรียกว่าอาหารฝรั่ง กับพวกเราที่ชาว
ตะวันออกเขาเฉพาะบ้านเราก็แล้วกัน กินข้าวแกง กินข้าวต้ม กินไข่เจียว กินอะไรพวกนั้น
มีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง เดียวนี้คนเรานิยมกินอาหารจานด่วน กินอาหารแบบฝรั่ง
แทนที่จะกินอาหารแบบไทย การกินอาหารฝรั่ง บางทีกลับเป็นโทษต่อร่างกายด้วยก็ได้
เพราะเราไม่ต้องการอาหารที่ให้ความร้อนในร่างกายมากถึงขนาดที่คนในประเทศเขตกิน
เขากินกัน แต่เราต้องการน้ำพริกปลาหู เราต้องการแกงเลียง เราต้องการแกงเผ็ด เรา
ต้องการส้มตำเพราะร่างกายของคนในประเทศเขตร้อนต้องการแต่เพียงแค่นั้น เราไม่
จำเป็นต้องกินอาหารที่มีแคลอรีสูงมากมายก่ายกอง อันนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งเรามองไม่เห็นว่
การที่เราไปกินอาหารฝรั่งกันทุกวันทุกคืนหรือบ่อย ๆ ความหิวหิวว่าเรียกชื่ออาหารฝรั่งได้
ถูกต้องมากมาย แล้วก็กินกันแบบฝรั่งมีเด็กมาบริการมากมาย แต่สิ่งที่เรากินเข้าไปอาจจะ
กลับกลายเป็นโทษต่อผู้รับประทานก็ได้ ผมคิดว่านี่ก็เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งเราอาจคิดไม่ถึงว่าเป็น
สิ่งที่อันตราย

ที่ผมกล่าวมาทั้งหมดก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่เรามีอยู่เป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ บรรพบุรุษ
ได้ทดลองมาหลายร้อยปีแล้วก็ผลดีต่อคนไทย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะวิงวอนท่าน
ผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ยังหวงแหนประเทศชาติของเราอย่างยิ่ง ได้โปรดช่วยกันกับคุณธำปนา
สมาคมนิคมไทยและองค์กรอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกันได้ช่วยกันปลูกความนิคมไทย
เพื่อให้เกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองของเราต่อไปอย่างต่อเนื่อง ผมขอใช้คำว่า “ความนิคมไทยกู้
ชาติบ้านเมืองได้” อย่างปัญหาที่เราประสบกันเดี๋ยวนี้ ปัญหาเศรษฐกิจถ้าเรานิคมไทยกันจริง
ๆ ผมคิดว่าจะกู้ชาติบ้านเมืองได้รอดพ้นจากภัยเศรษฐกิจได้ ผมจึงใคร่ขอวิงวอนให้ท่านผู้มี
เกียรติทั้งหลายได้โปรดเข้าใจเถิดว่า คนไทยจะละทิ้งความนิคมไทยไม่ได้เป็นอันขาด
จะต้องรักษาความเป็นชาติบ้านเมืองของเราโดยการนิคมไทย และขอเน้นอีกครั้งหนึ่งว่า
ความนิคมไทย ไม่เกี่ยวกับลัทธิการเมือง แต่เป็นความสำนึกของคนไทยซึ่งพึงมีต่อชาติ
บ้านเมืองของเรา เพราะฉะนั้นขอได้โปรดช่วยกันปลูกฝัง ปลูก แล้วก็ปลูกฝังความสำนึก

ในความนิยมไทย อย่างอมให้สมาคมนิยมไทยกลับไปอีก ปลุกฝังเด็กและเยาวชนให้เข้าใจเรื่องนี้ให้ดี

ที่จริงเด็กสมัยใหม่ เด็กวัยรุ่นสมัยใหม่ หรือเด็กหนุ่มเด็กสาวสมัยใหม่ แก่ก็มีรสนิยมของแก่ออย่างหนึ่งอย่างใด ผมหมายความว่าเด็กสมัยใหม่ ทั้งผู้หญิงผู้ชายไม่ชอบแต่งตัวอะไรที่ทรูหราฟูฟ่า แพงแต่ชอบแต่งอะไร ที่โหมก ๆ อะไรที่เปราะเปื้อน กางเกงก็ต้องเก่า ๆ ทำนองนั้นก็ดีไปอย่างหนึ่ง นับว่าช่วยชาติบ้านเมืองได้เหมือนกัน มีอีกอย่างหนึ่งเดี๋ยวเขาจะมีแสดงการ แต่งกาย ที่เห็นจะต้องพูดภาษาอังกฤษ fashion ที่พวกเราทั้งผู้หญิงผู้ชาย ชอบใส่ ชอบนุ่ง ชอบหามาใช้กัน เราจะต้องรอว่า เมื่อไรอิตาลีเขาจะออกมา เมื่อไรฝรั่งเศสเขาจะออกมา เมื่อไรที่นั่นที่นี้เขาจะออกมา ทำไมเราไม่คิดของเราเองบ้างว่า แฟชั่นของไทยควรจะเป็นอย่างไร ทั้งผู้หญิงผู้ชาย ทั้งหนุ่มทั้งสาว ทั้งวัยเด็กวัยแก่ วัยรุ่นวัยชรา ที่จริงผมว่าคนไทยเก่งในเรื่องการคิดสิ่งเหล่านี้มาก มีคนไทยหลายคนที่เป็น คิดเป็น และประกอบอาชีพทางด้านนี้ ได้คิดถึงเรื่องการแต่งกายแบบไทย ๆ ขึ้นมา อย่างที่ผมแต่งอยู่ที่นี่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานมา พวกเราอาจเห็นว่าดูไม่ค่อยจะทรูหรา อาจจะเป็นอย่างนั้น ขอโทษสำหรับผู้ที่ไม่เห็นอย่างนั้น ถ้าเห็นว่าทรูหราก็ยินดีทุกวันนี้ ไม่ค่อยมีคนสนใจชุดพระราชทานเท่าไร ลองคิดดูก็แล้วกันว่าควรและไม่สมควรอย่างไร ขอเรียนนิดหนึ่งว่าผมกล่าวมาทั้งหมด นิยมไทย ผมไม่ได้หมายความว่าต้องปฏิเสธของต่างประเทศ ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น เราปฏิเสธของต่างประเทศไม่ได้ ประเทศของเรายังเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาไปอย่างช้า ๆ เพราะฉะนั้น สิ่งที่เราไม่สามารถจะคิดของเราขึ้นมาเองได้อย่างเทคโนโลยีระดับสูงหรือวิชาการชั้นสูง ซึ่งคนไทยไม่สามารถจะทำเองได้ก็ต้องรับจากต่างประเทศเข้ามา อันนี้ไม่เกี่ยวกับนิยมไทยแล้ว โปรดเข้าใจให้ตรงกันว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เกี่ยวกับความนิยมไทย หรือแม้แต่เรื่องของสินค้าทุน เราก็ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเหมือนกัน ขอได้โปรดเข้าใจว่า ผมไม่ใช่กำลังมาชักชวนให้ท่านทั้งหลายปฏิเสธของต่างประเทศ เราปฏิเสธไม่ได้เราต้องยอมรับ แม้แต่ประเพณี วัฒนธรรมของต่างประเทศซึ่งไหลเข้ามาสู่ประเทศเรา เราก็ต้องรับแล้วก็ต้องมาคิดไตร่ตรองดูว่าจะมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเราอย่างไรบ้าง สิ่งเหล่านี้เราต้องทำเหมือนกัน

ผมขอเชิญชวนให้ทำ ๓ อย่าง ที่จริงสิ่งที่ผมกำลังจะเชิญชวนให้ทำเราเคยทำมาแล้ว แล้วก็เลิกไป เลิกไปนานพอสมควร ประมาณ ๒๐ – ๓๐ ปีเห็นจะได้ ผมขอเชิญชวนให้เริ่มช่วยกันทำตั้งแต่วันนี้ เดียวนี้ ณ ที่นี้ก็ได้ ๓ อย่างนั้น คือ

๑. **ขอให้ช่วยกันงดใช้ของฟุ่มเฟือย** และสิ่งทีมาจากต่างประเทศที่ไม่จำเป็น เราจะต้องใช้ปรับค่านิยมของคนไทยของเราว่า สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยเป็นสินค้าที่มีคุณภาพใช้ได้ดีมีความหรูหราสวยงามสำหรับสุภาพสตรี ส่งสำหรับสุภาพบุรุษ ในประเทศเรามีมากมายก่ายกอง ที่บอกกล่าวนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะเชิญชวนให้ช่วยกันทำช่วยกันปรับค่านิยมว่าการใช้สินค้าต่างประเทศไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับพวกเราที่จะแสดง ความภูมิฐานของตนเอง ในทางตรงกันข้ามถ้าเราใช้สินค้าไทย เช่น **ศิลปาชีพของสมเด็จพระนางเจ้า** ก็เป็นความภูมิฐานที่น่าภูมิใจมาก ท่านสุภาพสตรีคงเคยเห็นที่ท่านทรงนำตัวแมลงทับมาทำเป็นเข็มกลัด ราคาไม่แพงอะไรเลย และสวยงามดีมากด้วย ก็เป็นที่น่าสนใจมาก

๒. ที่ผมอยากจะเชิญชวนท่านทั้งหลายให้ทำคือ **ขอเชิญท่องเที่ยวในประเทศไทย** พวกเราไม่ค่อยนิยมเที่ยวในบ้านเมืองเรา ชอบไปโรม เพื่อจะได้ไปซื้ออะไรกลับบ้าน ชอบไปปารีส หรือชอบไปอเมริกา แต่ไม่ชอบไปอยุธยา ไม่ชอบไปเชียงใหม่ ไม่ชอบไปพังงา ไม่ชอบไปภูเก็ต ผมคิดว่าถ้าเราท่องเที่ยวในประเทศของเราให้มากที่สุด เราจะช่วยภัยเศรษฐกิจได้ดีมากทีเดียว ผมคิดว่าท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ในที่นี้บางคนไม่เคยขึ้นภูเขาทองเลย ถ้าฝรั่งมาถามว่าภูเขาทองมีอะไรบ้าง บางคนอาจตอบไม่ได้ บางคนอาจจะไม่เคยไปปราสาทสุโขทัยเลย ไม่ทราบว่าปราสาทสุโขทัยมีรูปร่างหน้าตาอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราน่าจะไปเที่ยวกัน นอกจากจะได้ความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการช่วยชาติบ้านเมืองด้วย ยิ่งถ้าท่านทั้งหลายไปที่ชนบทยากจนทางภาคอีสานมีเยอะชนบทที่ยากจนไปดูว่าชาวบ้านเขาประกอบอาชีพอย่างไร เขามีความขัดสน แร้นแค้นอย่างไร ท่านจะรักชาติบ้านเมืองไทยขึ้นอีกเยอะ บางท่านอาจไม่เคยนึกว่าคนไทยมีความยากจนข้นแค้นขนาดไหน ถ้าเราไปช่วยเขา ไปช่วยซื้อของที่เขาทำขึ้นมา เราก็ช่วยเขาได้ ช่วยชาติบ้านเมืองได้ด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าจะทำอย่างยิ่ง

๓. ที่ผมอยากขอร้องให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายช่วยกันทำก็คือ **ขอให้ช่วยกันประหยัด** มีคำ ๓ คำ ที่น่าจะช่วยกันทำก็คือ **ประหยัด เรียบ ง่าย แบบไทย**

มีคนเล่าให้ผมฟังว่าถ้าเราปิดไฟฟ้า ๖๐ แรงเทียน ๑ ดวง ต่อ ๑ บ้าน จะประหยัดเงินค่าไฟฟ้าได้ ๓,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี อันนี้ก็เป็นสิ่งที่น่าจะช่วยภัยเศรษฐกิจได้

เท่าที่ผมเรียนให้ท่านทั้งหลายทราบมา เราจะนิยมไทยกันละครับต่อไปนี้ แต่ว่าสมาคมนิยมไทยของคุณฐาปนา จะสลับไปอีกครึ่งหนึ่งหรือไม่ ต้องขึ้นอยู่กับต้องมีคนเป็นผู้นำในการทำสิ่งเหล่านั้น ต้องมีคนกระทำให้เป็นตัวอย่างในการนิยมไทย ต้องมีผู้ตาม ต้องมีองค์กรต่าง ๆ ที่จะทำสิ่งเหล่านี้เพื่อให้เกิดเป็นนิสัย เราพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจ ถ้าเศรษฐกิจตกต่ำเดี๋ยวนี้เศรษฐกิจถดถอยค่อนข้างน้อยลงแล้ว แต่ถ้าเศรษฐกิจถดถอยมากเมื่อไรจนเราเสียเอกราชทางเศรษฐกิจ ก็อาจจะกระทบกระเทือนถึงความมั่นคงของชาติบ้านเมืองได้

ผมจึงมักนิยมเผยแพร่คำว่า **“ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”** อยากให้ทุกคนเข้าใจว่าการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คือทำอะไร ก็คือทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เป็นคนดี เป็นคนดีที่เข้าใจคำว่านิยมไทย เพื่อที่จะได้ช่วยชาติบ้านเมืองของเราในยามคับขัน

เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคมปีที่แล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำรัสหลาย ๆ เรื่อง แต่เรื่องหนึ่งซึ่งพวกเรากำลังพยายามทำกันเดี๋ยวนี้ก็คือเรื่อง **เศรษฐกิจพอเพียง** นั่นคือเรื่องของนิยมไทยโดยตรงแท้ ๆ นั่นคือตัวอย่างที่ดีที่สุดที่พระราชทานให้กับพวกเรา ให้เห็นความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงคือช่วยตัวเองในเรื่องความเป็นไทย ไทยแท้ ๆ อย่างที่พวกเราเกิดมาเป็นไทย

ผมขออนุญาตจบคำบรรยายด้วยคำว่า

“ความนิยมไทยช่วยชาติ ช่วยบ้านเมืองได้”

ขอขอบคุณสมาคมนิยมไทย คุณฐาปนา และท่านผู้มีเกียรติ ทั้งหลายที่กรุณาให้เกียรติผมมาพูดในวันนี้ หวังว่าการพูดของผมในวันนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อพวกเราบ้างตามสมควร และขอขอบคุณ ขอให้ทุกคนมีแต่ความสุขสวัสดิ์ โดยทั่วกัน

ผมขอเปิดงานวันนี้ ณ บัดนี้

ขอบคุณมาก
